

የቀይ መብራት ፖለቲካ፣ የሽንፈት ወልፍና የመፈንገል ልክፍት

ከ ሀማ ቱማ

በሆነው የሂደት ምስጢር ዓለም ከነግሳንግሱ አለሁ ብሎ ሲገኝ ጀምሮ እውን የሆኑ ክስተቶች ዛሬ ም ህይወት ያልነውን ኑሮ ማጀባቸው አልቀረም። ሐጢያትና ገበና፣ ውርደትና ሰለባነት። የሐጢያቱ ተጠያቂ ማን ይሆን ማን ገና አከራካሪ ቢሆንም ግማሹ ሔዋንን ቀሪው ደግሞ ቋንቋ አልባ እባቡን እየረገሙ መቀጠላቸው የሚታወቅ ነው። ወደ ዘመኑ ፖለቲካ ስንመጣ ደግሞ ድል አድራጊው የህቅ ባለቤት እየሆነና ተሸናፊው ነጋ ጠባ እየተወገዘ ወይም በጥፋተኛነት--የወደቀ ዛፍ ምሳር ይበዛበታል ነውና-- መከሰሱ ወይም መወንጀሉ የተለመደ ነው። በሀገራችን ፖለቲካ ደግሞ ባለሥልጣኖቹ የብዕር ኩሊዎች ወይም ቅጥረኞችን በማሰለፍ ታሪክ ሰሪዎችንና ጀግኖችን እያንኳሰሱ ሲከትቡ ቆይተዋል። ከኔ ሌላ የማን ስም ተደንቆ ባዩ አዲስ ለምሳሌ በቢትወደድ መኮንን አማካኝነት አዲስ ቴዎድሮስን በአውሬነት መድበው አፅፈዋል። የልጅ ኢያሱም ታሪክ እንዲሁ በሀቀኛ መልኩ ብዙውን ጊዜ አልቀረበም። ወዘተ ወዘተ

ይህን መንደርድረያ ካደረግኩ በኋላ ወደ ዋና ነጥቦች ስመለስ ፖለቲካ በደፈናው የእውር አጥር ሆኖ ሲዘበራረቅ ማየቱ የግድ አለመሆኑን መረዳት እንችላለን። ቀይ መብራት በወዲህ ቁም አትንቀሳቀስ ሲሆን በሌላ መልኩ ደግሞ ማንም ሊገባበት የሚችልበትን የዝሙት፣ የመሸታና የዳንሰ--የዳንኪራ ቤትን የሚያመለክት ነው። ሁሉም የሚገባበት፣ ሁሉንም የሚቀበልና የሚያስ ተናገድ ቤት። ፖለቲካን በዚህ መልኩ የሚወስዱት በርከት ሲሉ የፖለቲካው መስክ የሁሉም መንበጫረቂያ ይሆንና ምስቅልቅሉ ውገንብርን አንግሶ ለሕዝብ ጠላት አመቺ ሁኔታ ይፈጠራል ። አላሬ አግዳሚውን፣ ሆድ አምላኩና ቅፅል ፈታዩን፣ ጡረታ ወጪውንና ጨቅላውን፣ ንዋይ አሳ ዳጁንና ተክለ ሰብ አፍቃሪውን፣ ያልበሰለውንና እንክርዳዱን፣ ጥራዝ ነጠቁንና ፈረንጅ አምላኩን፣ ጥይት ሲጮህ በርጋጊውንና አስመሳይ ተጋዳዩን በአጭሩ ሁሉንም ተቀብሎ ዕልልታ የሚያቀል ጠው ፖለቲካ ለሀገርም ለሕዝብም የሚበጅ አይሆንም። ዛሬ ከትላንቱ መማር አቅቶን ሰላም እንዴት አደራችሁ ያለን ተጓዥ ሁሉ መሪዎችን ብለን ተቀብለን የምናጨበጭብ ከሆነ ከጉድ ያውጣን። ትላንት ወዲያ መጥምቁ ዮሐንስ ነኝ ያለንና ትላንት ሀሳዊ መሲህ መሆኑን ቁልጭ አድርጎ በተግባር ያሳየንን ዛሬ ሐዋርያና የስርዮታችን ቁልፍ አድርገን ከወሰድን ጥፋተኛው እኛው ነን።

ታዋቂ የፖለቲካ መሪ በአንድ ወቅት ሰው ይቀየራል ያሉት በተወሰነ ደረጃ ሀቅነት ቢኖረውም፣ በተስፋ ለለውጥና ለመሻሻል መጣር ቢገባንም ብዙ ሰዎች ያደቆናቸው ሰይጣን በክፋቱ ጎዳና እያቀሰሳቸው ሲሄድ መታዘቡ ግድ ሆኖብናል። ትላንት ወንዝ በሌለበት ድልድይ ሊሰሩ ቃል ገብተው የዋሹት ዛሬ ጎርፉ ሲመጣ መጠሊያ ሊሰጡን መጠበቅ የለብንም። ትላንት የላባችንን

ፍሬ ገንዘብ ወሰዶ ያባከነው ዛሬ አዋጡ ሲል ገንዘቡን ለቁም ነገር አውላላሁ ሲል ማመን የጠያቂውን ብልጠት ሳይሆን የሰጪውን ጅልነት አመላካች ነው። መጠጥና ሌላም ሊሸጡ የተነሱት ሁሉንም ና ብለው በሞቀ መንገድ ቢያስተናግዱ ምክንያታቸውና ግባቸው ግልፅ ነው። በፖለቲካው መስክ ግን አላፊ አግዳሚውን፤ የፖለቲካ ደላላውን ሁሉ ማስተናገድና መሪ ብሎ ማቀፉና መከተሉ ውድቀትን አሊያም የከረረ ብስጭትን ማስከተሉ የማይቀር ነው። በፖለቲካ ቀይ መብራት ለሁሉም መስተንግዶ ሳይሆን ቆም በል፤ እስቲ ቆም እንበል የሚል መሆን አለበት። ቆም ብሎ ያለፈውን ተመክሮ መገምገም ያስፈልጋል፤ ቆም ብሎ ምርቱን ከግርዱ መለየት ያስፈልጋል። ምንኛ ቅፅሎች ቢደረድርና ጃሎ ቢል የማጀት አውደልዳይ ወይም የፍርሀት ምሳሌ ጀግና መሪ ና አዋጊ ሊሆን አይችልም። በጥባቄነት በደሙ የሚንሸራሸርበት የሚመስለውም ረጋ ብሎ አሰባሳቢ ሊሆን መጠበቅ የለበትም። ከሰው ደግሞ ከአቅሙና ከጠባዩ በላይና ባሻገር ሲጠበቅ የተወጠረው ይበጠሳል። ይህን ሁሉ በረጅም የትግል ተመክሮ ሕዝባችን ያየውና የታዘበው ነው። ልኩንና አቅሙን፤ ጠባዩንና ችሎታውን መትሮ በዚያው መልክና ልክ መያዝ እንጂ በወር እስር ግለሰቡን ማንዴላ ማለቱ፤ ተክለሰብ ማጠንጠኑና ለሆዱ ያደረውን ለሀገር ሚች ብሎ መውሰዱ ሆነ ለረሽ/ገንጥል ጥይት የሚበረግገውን--ልጥ አይቶ የሚዘለውን-- የድብልቅልቅ ጦርነት ጀግና መሪ-- ከማንደር አድርጎ መውሰዱ መጨረሻው አያምርም። በፖለቲካ ቀይ መብራት መድረኩን በአልባ ሌና አፍቅሮ ንዋይ ባጠቃቸው ወይም ዝናን ፈላጊዎችና ሙቱልን ባዮች የሚሞላ የዳንኪራ ቤት ሊያደርግ መፈቀድ የለበትም። የቀይ መብራት የመሸታ ቤት ፖለቲካ ሀገርን ይጎዳል። የፖለቲካ አመንዝራነት ደግሞ ከዘመኑ በሽታ በከፋ ሀገርና ሕዝብን የሚያጠፋ ነው።

ወያኔ በመጪው ግንቦት ምርጫ ብሎ ሊያካሂድ በተነሳው ቧልት አይሉት ተዝካር ገብቶ ከመገኘት በፊት ቆም ብሎ በጥምና የ 1997ቱን ምርጫ ሂደትና ውጤት፤ የተገኘውንም ተመክሮ መገምገም አስፈላጊ ነው። ሊታገል ለተነሳ ኃይል ቅርሱን መመርመር ትጥቁን ማዳበርና ራሱን ማጠናከር ነው። ቢያንስ ያለፈውን ስህተት አይደግምም፤ ባለፈው ለውድቀት የዳረጉትንም አሰራሮችና መሪ ነን ባዮችንም ዳግም በሥራ አያውልም። ከሰው ስህተት ከብረት ዝገት ባይጠፋም ጠመንጃ ተፈታቶ ሁሉም በጊዜ ከተወለወለ ዝገት አያጠቃውም። ድርጅትም ትግልም ራሱን ከገመገመ ከፖለቲካዊ ዝገት ራሱን ይከላከላል። ዛሬ አንዳንዶች የነገሮችን ውል ስተው ችግሩ ከዓመታት ቆጠራ ጋር የተያያዘ አስመስለው ለማቅረብ ቃላት ይደረድራሉ። በቆራጥነትና በጀግንነትና ለዚህም መሠረት ለሆነው ንቃት ዓይነታ ምሳሌ የነበሩት ደጃዝማች ታክለ ወልደ ሐዋርያት ወጣት አልነበሩም--ልባቸው ግን ሙሉና የወጣት ነበር--ባለው። በወጣትነቱ ሀሞቱ የፈሰሰ ካልን ዘንዳ ደግሞ መለስ ዜናዊም ምሳሌ ነው። የሰው ብልህነት ከዕድሜው ጋር ሳይሆን የተያያዘው ከጭንቅላቱ፤ ከአስተሳሰቡ፤ ከአስተዳደሩ ነው። የዕድሜ ፀጋነትም ከዓመት ቆጠራ ጋር ሳይሆን ከተመክሮ ና አቅምም ጋር የተቆራኘ ነው። ጭንቅላት ስንልም የማሰብ ችሎታን እንጂ የተምሯል ታርጋን አለመሆኑም ግልፅ ነው። ችግሩ ፖለቲካው ዝገትና ዝቅጠት ከሚባለው መንደር መፈለግ ያለበት ነው ማለት ነው ። ተደጋግሞ እንደተባለው ጠላትህን ካወቅከው ታሽንፈዋለህ --በበለጠ ግን ራስህን ካወቅክ አይበገሬ ትሆናለህ። ቆም ብሎ--ቀይ መብራትን በዚህ መልኩ አብርቶ--ያለፈውና

ያለውን ሁኔታ መመርመር ተገቢና አስፈላጊ ነው። ይህ ከተደረገ ነጋ ጠባ የወያኔ ተንኮል ሰለባ መሆን ይቀራል። ይህ ከተደረገ ሀቀኛ ታጋዩንና ፀረ ወያኔውን ከአስመሳዩና በሰሞኑ አነጋገር ከከሸው ተቃዋሚ መለየት ማበራየት ይቻላል። የሕዝብ ጎራም ይፀዳል። የፀዳ ጎራም የተጠናከረ ይሆንና ለፀረ ወያኔው ትግል ልንመካበት እንችላለን ማለት ነው።

የሚታገል ድርጅት ሆነ ሕዝብ የሸንፈት ወልፍ ሊኖረው አይችልም፤ አይገባምም። ወልፍ የያዘው ይመስል ግን ለሸንፈት የዳረጉንን አቋሞችና ውሳኔዎች ወይም ልምዶች መደጋገሙ

ቢያስጠይቅ ሲያንስ ነው። ብዙ ጊዜ የተሞከሩ የህብረት ግንባር ምስረታ ሂደቶች ስህተቶችን ሲደጋግሙና በዚህም የተነሳ ሲዳከሙ አይተናል። ትግልን ሊመሩ ቀርቶ ለመመራትም ችሎታ ውና ብቃቱ የሚያንሳቸው የመድረክ ፋናዎች ሆነው ትግሉ ሲጠጥር ግን ሕዝብን አሳልፈው ሲሰጡ በተደጋጋሚ ምሩን እያልናቸውና ስህተት እየፈፀምን ተሳድተናል። ትላንት ጦርነትን የሰሩብንን ዛሬ ጦርነትን ሊሰሩልን በየሆነነት እንጠብቃለን። የአባትን ገዳይ አባዬ ማለት ዓይነት። ባዕዳን የእኛ ሕዝብ ጉዳይና ሰቆቃ ጉዳያቸው አለመሆኑን እያወቅን፤ በቁሰላችን ላይ ጨው መነስ ነሱ ደስታቸው መሆኑ እየተነገረን፤ ከሙሶሊኒ ወረራ ጊዜ ጀምሮ እንኳን ደግመን ደጋግመን ያወቅ ነው ሆኖ በ1997ም ሆነ ዛሬ በ 2002 ዓ.ም. ይህንኑ ስህተት በመድገም ከባዕዳን ስርየትና ነፃነት ይመጣል ብለን ስንጠብቅ እንታያለን። ዛሬ ጉድ አደረጉን ብለን የምናዝንባቸው ሀገሮችም ሆኑ ግለሰቦች ትላንት ወይ ከጠዋቱ ከእኛ ጋር አለመሆናቸውን፤ ለእኛ አለመቆማቸውን አሳይተውን ነበር። በእጅ ያልገባ ዱላ እባብ አይገድልም የተባለውን መረዳት ሲገባን ላም አለኝ በሰማይን ማንጎራጎሩን ከመረጥን ለሚደርሰው ጉዳት ያው ተጠያቂ ራሳችን መሆናችን አይቀርም። ሰባቴ ስትወድቅ ስምንቴ ተነሳ ተባለ እንጂ ሰባቴ ስትሳሳት ስምንተኛም ጨምሮ አልተባለም ነበር። ታዲያ ምን ነካን? እውን የመሸነፍ ወልፍ ይዞናል? ስቃይና መከራን ለምደናል? ጫንቃችን ለጭቆና ተመቻችቷል፤ ደልቧል?

የወያኔ አገዛዝ በሕዝብ ላይ የመጣ መቅሰፍት መሆኑን ዛሬ አሌ የሚል ካለ ከሀቅም ከኢትዮጵያ ም የተጣላ ነው መባል አለበት። በደም ግብር ታፍሮና ተከብሮ የቆየውን መሬት፤ ኢሕአፓም ራሱ ከሱዳን ጋር የተጋጨበትን የቋራ መሬት ወያኔ ለሱዳን አሳልፎ ሰጥቷል። የክህደት ክህደት። ተጨማሪ ግዛት እስከ ጋምቤላ ድረስም አሳልፎ ለመስጠት ተዘጋጅቷል። ወያኔ ቀደም ሲልም የጎንደርና ወሎን መሬት በጉልበቱ ወደ ትግራይ አስገብቶ በማካለል ዛሬ ሁመራን ወዘተን “ መሬቴ የግሌ የትግራይ” ብሎ ይበዘብዛል። ሀገር መሸጡን በመቀጠልም ለአረቡ ለቻይናው ለህንዱ ብዙ መቶ ሺ ሂክታር መሬትን አሳልፎ ሰጥቶ ሰዎቹ የሚያመርቱትን ወደ ሀገራቸው እንዲያገቡ ፈቅዶላቸዋል። ዘረኞቹ የመሬት ተኮናታሪዎች ደግሞ መብት አልባውን ሠራተኛ እስከ መደብደብ ድረስ መብት በወያኔ ተሰጥቷቸዋል። ግብፅ ሳትቀር የዚህ የለም መሬት ተቀራማች ሆናለች። ይህ ውርደትና ቅሌት ሲፈፀም ሕዝብ በዝምታ ካየ ወያኔ ቡችላ ቢጮህ አንበሳ ዞር አይልም በሚል ዕብሪት በህገ ወጥና ፀረ ኢትዮጵያ ድርጊቱ ይቀጥላል እንጂ አያቆም ም። ተመሳሳይ የመሬት ልገሳና ዝርፊያ በማዳጋስካር ተሞክሮ በሕዝብ ተቃውሞ የተነሳ ተሰርዟል

ል። በሌሎች ሀገሮች የኑሮ ውድነትን በመቃወም ሰልፍ ያካሄዱና ተቃውሞ ያሰሙ ሕዝቦች ዋጋን አስቀንሰዋል። የኢራን ሕዝብ የተጭበረበረ ምርጫን በመቃወም ደሙን ካፈሰሰ በኋላ በቃኝ ተሸነፍኩ ሳይል በቆራጥ መሪዎቹ አማካኝነት ዛሬም መስዋዕትነትን እየከፈለ ትግሉን ቀጥሏል። ያዝ ለቀቅ ሳይሆን ጨበጥ ጠበቅ የሆነ ትግልን ውጤታማነት ደግሞ በእኛም ተመክሮ ያየነው ነው። ሁናቴው ሲጠጥር አውጪኝ እግራዬ የማይሉ መሪዎችም ያስፈልጋሉ። መሠረታዊው ነጥብ ና ትምህርት በተለይ የራስን ሀገር በራስ ማስከበርን ይመለከታል። አረመኔው ቡድን ከጊዜ ወደ ጊዜ ግፍን በግፍ ላይ እየከመረ በሀገርና በሕዝብ ላይ ሲቀልድ --በሸክም የሚሄድ የከተማውን ርቀት አያውቀውም ነውና--፤ በዚሁም ሲቀጥል፤ በሙስና ሲጨማለቅ፤ መረን ሲያጣ፤ ይሉኝታን ሲያደርግ ባዳ በዝምታ ማየቱ ተፈለገ አልተፈለገ በወዶ ገባ ባርነት ሊወሰድ መቻሉንም መቀበል የግድ ይሆናል። ሀገርን ለማስከበር፤ መብትን ለማስከበር ሕዝብ መነሳት መታገልና ለአረመኔውም አገዛዝ ሆነ ለደጋፊዎቹ ባዕዳን አይበገሬነቱን ማሳየት አለበት። ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ እንዲሉ የተከበረች ሀገር ዛሬ የሱዳን ሳይቀር መጫወቻ ስትሆንና ተጨማሪ ቅሬትና ውርደት በወያኔ አጋፋሪነት ሲውጠነጠን መቸስ ማል ጎደኒ -ምን ማረግ ይቻላል-- ብሎ በከንፈር መጠጣ ለመቀበል ጎንበስ ማለቱ ከሰፈነ ወዮላት ለኢትዮጵያ ማለት አለብን። በአጭሩ የሸንፈት ወልፍ አልያዘንም ካልን ለድል መታገል፤ ለመብትና ለሀገር መዋደቅ አለብን ማለት ነው። ይህ ትግልም ብዙ መስዋዕትነትን ሊጠይቅ ይችላል፤ ጊዜም ሊፈጅ ይችላል፤ ግን መደረግ-- መጀመር መጠናከር ያለበት ትግል ነውና ልጆቻችን ውርደትን ከመውረስ ይድናሉ። ድል የለመድን ሕዝብ መሆናችንንም ዳግም በዓለም ደረጃ እናስመሰክራለን።

ይህ ሳይሆን ቀርቶ ውሀ ውስጥ ከኖርክ ከአዞ መላመዱ አይከፋም በሚል ፈሊጥ፤ የአባትህ ቤት ሲዘረፍ አብረህ ዝረፍ በሚል ብልጣ ብልጥነት፤ ከመሞት መበርከት የሚል አንጉል የባርነትን አቀንቃኝ ምሳሌ በመደጋገም፤ አቅምን አውቆ መኖር ጥሩ ነው የሚለውን የባረቀ ዘፋኝ ስንኝ በማጀብ ለጠላት መጎንበስና ሀገር ስትጮህ ጆሮን መዝጋት ይከተላል። ተቃዋሚው የለም ተፎካካሪ ነህ በሉኝ ሲል፤ጠላት ማለት እርም ነው ብሎ ሲምል ሲገዝት፤ የሚታገሉትን ሲያብጠለጥል፤ገዢዎቹን ሲመስል ማለትም የእኔ ብጩውን ወይም ሰፊውን ሕዝብ ሳይሆን የሕዝብን ጠላት ቀርቦ ሲታይ፤ የሀገር መከራ ቀላል አይሆንም። ሕዝብ ሀገሩንም ራሱንም ማስከበር የሚችለው በአመፅ እንጂ እጅን በመሰጠት አይደለም። የሞቃዲሾ ሕዝብ በአንዲት ሌሊት ከሺ በላይ ህይወት ቢገብርም ወደ 18 አሜሪካኖችን ገድሎ የተወሰኑትን ሬሳ አሸዋ ለአሸዋ ሲጎትት በወራሪዎቹ ላይ የበላይነትን ተቀዳጅቷል። አወቅን የሚሉ አንዳንዶች ዛሬ የትጥቅ ትግል ዘመኑ አልፏል ብለው የሚታዩትን ሀቅ አናይ ቢሉም ዳርፋር ሱዳን አልን ዩጋንዳ፤ ፊሊፒንስ አልን ኮሎምቢያ፤ ሶማሊያ ተባለ የመን፤አፍጋኒስታን ኢራቅ ወዘተ የትጥቅ ትግል--ዓይነቱ ቢለያይም--ተፋፍሞ ይገኛል። ለነገ ዛሬ ይዘጋጃሉ ተብሏልና የዛሬውን ሁኔታ ስንመረምር ነገ የአመፅና የብረት ትግል መስፋፋት--በአፍሪቃ ቀንድና በዓለምም ደረጃ-- አይቀሬ መሆኑን እንገነዘባለን። የነገ ባለቤቶች የመፈንገል ልክፍት ያጠቃቸው ሳይሆኑ የአመፅ እሳት በደማቸው የሚሮጠው ብቻ ናቸው። ሕዝብን በነቂስ ፈንግሎ በባርነት ሊገዛ የተነሳው ዘረኛው ወያኔ የኢትዮጵያ ሕዝብ የመፈንገል

ልክፍት እንደማያጠቃው ሊረዳ የሚችለው በሚገባው ቋንቋ ትምህርቱን ሲጋት ነው። በሰፊው ስናየው ደግሞ ሕዝብ የመጣበትን መቀበል፤ በዝምታ መገዛት፤ ለባርነት መዳረግ፤ ለሚጎረብጠው መመቸትና ታዛዥ መሆን የለበትም። መሪህ ነኝ ላለ ሁሉ ማጨብጨብ፤ አንቱታውን ዳሽንን ማሳከልና ዴሞክራሲን ማፈን፤ ግለሰብን ማሳበጥና ራስን ፍፁም ተገዢ ማድረግ ድርጅቶቹንም ትግልንም ሲጎዳ ደጋገመን አይተናል። ለግለሰቦች ያውም በትግል ገና ላልተፈተኑ ፍፁም እምነትን በመስጠት ከበሬታን ሳይሆን ተገዢነትን ማንፀባረቅ ውጤቱ አሉታዊ ነው። ዕድላችን ሆኖ ባለፉት ረጅም ዓመታት በላያችን የተሰየሙብን አምባገነኖች የፍርሀት ቋቶችና ነፍስ ገዳዮች ሆነው ታይተዋል። ክቡር ሊቀመንበር ቢባሉም ቢወደሱም በዙፋን ላይ የወጡ ቁንጮችና መዥገሮች እንጂ ክቡር ሰዎች ሆነው አልተገኙም። በሌላ ሁኔታም ገና ከወዲሁ ለጣያትነት የታጩትም ቢሆኑ ገና በሚገባ መሬት ሰማዩ ሳይጫጫስ ሽብረክ ብለው ከትግል ከመከራ ይሻላል በርጩማ ብለው መገኘታቸውን ታዝበናል። ለዚህም ነው የመፈንገል ልክፍት ሲያልፍም አይነካን ብለን ክብራችንና ሰብዕናችንን ጠብቀን ለሀገርና ለሕዝብ ወሳኝ ትግላችንን መቀጠል ያለብን።

